

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DNR-70-67(23)/10/AK

Warszawa, dnia 22 grudnia 2010 r.

DECYZJA DNR-1/84/2010

I. Na podstawie art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. c w związku z art. 11 ust. 1, art. 4 ust. 1 i 2, art. 5 ust. 1 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106) oraz § 2 ust. 2 pkt 2 i § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie wprowadzania środków przewidzianych przepisami o ogólnym bezpieczeństwie produktów w odniesieniu do produktów zawierających biocyd fumaran dimetylu (Dz. U. Nr 72, poz. 621), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa obuwia damskiego, model: AB71-4A, marka: M. Daszyński, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Z. F. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.H. „PRAGMATIC” w Warszawie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że produkt ten, ze względu na zawyżony poziom biocydu fumaranu dimetylu w saszetkach oznaczonych „Silica Gel” umieszczonych wewnątrz opakowań tego obuwia, nie jest bezpieczny i przedsiębiorcy temu w przypadku egzemplarzy obuwia damskiego, model: AB71-4A, marka: M. Daszyński wprowadzonych na rynek – nakazuje ostrzeżenie konsumentów o zagrożeniu stwarzanym przez ten produkt, w formie ogłoszenia o wielkości min. 7/7 cm o treści: „Z. F. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą P.H. „PRAGMATIC” w Warszawie, przy ul. Przeclawskiej 5, pokój 7, 03-879 Warszawa informuje, iż obuwie damskie, model: AB71-4A, marka: M. Daszyński nie spełnia ogólnych wymagań bezpieczeństwa ze względu na zawyżony poziom biocydu fumaranu dimetylu (DMF), co narusza wymagania określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie wprowadzenia środków przewidzianych przepisami o ogólnym bezpieczeństwie produktów w odniesieniu do produktów zawierających biocyd fumaran dimetylu (Dz. U. Nr 72, poz. 621). Produkt ten stwarza ryzyko zapalenia skóry z objawami w postaci swędzenia, podrażnienia, zaczerwienienia i oparzeń, a w niektórych przypadkach problemy z oddychaniem”. Powyższe

ogłoszenie powinno zostać zamieszczone w trzech dziennikach (gazetach) o zasięgu ogólnopolskim w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

II. Na podstawie art. 24 ust. 12 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę Z. F. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.H. „PRAGMATIC” w Warszawie do przekazania dowodów wykonania decyzji w zakresie pkt I w terminie 7 dni od dnia wykonania pkt I niniejszej decyzji.

III. Na podstawie art. 24 ust. 11 w związku z art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nadaje niniejszej decyzji w zakresie pkt I rygor natychmiastowej wykonalności.

IV. Na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę Z. F. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.H. „PRAGMATIC” w Warszawie do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 340,20 zł (słownie: trzysta czterdzieści złotych i dwadzieścia groszy), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej z siedzibą w Łodzi.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 15 kwietnia 2010 r. Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes UOKiK”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi obuwia damskiego, model: AB71-4A, marka:

M. Daszyński (dalej także „obuwie damskie”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Z. F. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.H. „PRAGMATIC” w Warszawie.

Obuwie damskie, model: AB71-4A, marka: M. Daszyński to pantofle na obcasie w kolorze szarym przeznaczone dla kobiet. Pantofle posiadają ozdobę w kształcie metalowego kółka oraz wycięcie na palce. Przedmiotowe obuwie wykonane zostało z tworzywa (wierzch oraz podeszwa) i skóry (podszywka z wyściółką). Obuwie pakowane jest w kartonowe pudełko, wewnątrz którego znajdują się dwie saszetki oznaczone napisem „Silica Gel”. Na kartonowym pudełku, w które pakowane jest obuwie damskie widnieją następujące informacje: OBUWIE, rozmiar 38, kolor, model: AB71-4A, data prod. 2009, gat. I. Na jednej sztuce obuwia z pary umieszczone są piktogramy. Do produktu dołączono ponadto informacje o zasadach użytkowania oraz sposobie konserwacji obuwia.

W toku kontroli przeprowadzonej u przedsiębiorcy E. W., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „WIBUT” Edward Wiśniewski w Gorzowie Wielkopolskim – w Hurtowni Obuwia przy Al. 11-go Listopada 91 w Gorzowie Wielkopolskim, inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań laboratoryjnych próbkę ww. obuwia damskiego i przekazali ją do Specjalistycznego Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej UOKiK z siedzibą w Łodzi celem zbadania jej pod kątem obecności biocydu fumanaru dimetylu. Jednocześnie, w trakcie przedmiotowej kontroli ustalono, że przedsiębiorca E. W., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą „WIBUT” Edward Wiśniewski w Gorzowie Wielkopolskim, zakupił kwestionowane obuwie damskie od przedsiębiorcy Z. F. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.H. „PRAGMATIC” w Warszawie.

Badania laboratoryjne produktu wykazały występowanie w badanej próbce zawyżonego poziomu biocydu fumanaru dimetylu, który wyniósł 0,498 (+/- 0,070) mg/kg w jednej saszetce oznaczonej napisem „Silica Gel” znajdującej się wewnątrz opakowania przedmiotowego obuwia oraz 0,130 (+/- 0,018) mg/kg w drugiej z nich, co narusza wymagania określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie wprowadzenia środków przewidzianych przepisami o ogólnym bezpieczeństwie produktów w odniesieniu do produktów zawierających biocyd fumanaru dimetylu (Dz. U. Nr 72, poz. 621) (dalej także „rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2009 r.”). Zgodnie z § 3 rozporządzenia, w odniesieniu do produktów zawierających biocyd fumanaru dimetylu zakazuje się wprowadzania ich na rynek, a w przypadku produktów wprowadzonych na rynek nakazuje się ich natychmiastowe wycofanie z rynku. Zgodnie z § 2 ust. 2 pkt 2 ww. rozporządzenia za produkt zawierający biocyd fumanaru dimetylu uznaje się każdy produkt,

w przypadku którego stężenie biocydu fumaranu dimetylu przekracza 0,1 mg/kg masy produktu.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106) (dalej „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”). Zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), pismem z dnia 4 października 2010 r., Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Z. F. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.H. „RRAGMATIC” w Warszawie (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa obuwia damskiego, wyznaczając stronie postępowania termin 14 dni na zapoznanie się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie Prezes UOKiK poinformował stronę, iż zakres ww. postępowania obejmuje także rozstrzygnięcie w zakresie obowiązku poniesienia przez nią kosztów badań laboratoryjnych produktu przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej z siedzibą UOKiK w Łodzi w wysokości 340,20 zł (kosztorys nr 3/2010) oraz opłat związanych z opiniami i badaniami biegłych.

Pismem z dnia 27 października 2010 r. strona postępowania oświadczyła, iż jest dystrybutorem obuwia damskiego będącego przedmiotem postępowania, które zostało zakupione przez nią na polskim rynku. Na dowód powyższego strona przekazała fakturę VAT nr 049/02/2009 z dnia 16 lutego 2009 r. dokumentującą zakup 1 900 par obuwia. Jednocześnie strona oświadczyła, iż prowadzi kartotekę magazynową według cen zakupu produktu, a co za tym idzie, nie jest ona w stanie określić liczby egzemplarzy zakupionego przez nią modelu kwestionowanego obuwia damskiego. Strona podniosła, iż przedstawiona faktura zakupu dotyczy prawdopodobnie kilku modeli produktów. Ponadto oświadczyła, iż z uwagi na fakt, iż wprowadzane przez nią na rynek produkty niejednokrotnie nie są oznakowane danymi producenta, do obuwia dodawane są samoprzylepne etykiety informacyjne, na których znajdują się następujące informacje: „Dystrybutor: PH. PRAGMATIC, ul. Przeclawska 5 lok. 7, 03-879 Warszawa” (wzór ww. etykiety został przekazany w załączeniu). Strona poinformowała Prezesa UOKiK, iż z uwagi na fakt nieotwierania przez nią opakowań zbiorczych obuwia, w których znajduje się ok. 10 – 12 par produktu, etykiety przekazywane są kontrahentom, celem przyklejenia ich do opakowań

jednostkowych. Strona wskazała, iż obuwie damskie będące przedmiotem postępowania wprowadziła na rynek w lutym i marcu 2009 r. oraz przekazała 3 faktury sprzedaży, na których widniało kilka pozycji o różnych cenach i pod tą samą nazwą „obuwie”. Strona wyjaśniła, iż niezwłocznie po uzyskaniu przez nią informacji, iż od dnia 1 maja 2009 r. zakazuje się stosowania biocydu fumaranu dimetylu przesłała do wszystkich swoich dystrybutorów informację w powyższym zakresie z prośbą o usunięcie z obuwia saszetek oznaczonych napisem „Silica Gel” (na dowód powyższego strona przedłożyła treść ww. informacji i dowód jej przesłania do jednego z dystrybutorów produktu). Strona stwierdziła, iż wskazane przez nią działanie wyczerpuje przesłanki do uznania, iż dołożyła należytej staranności, gdyż w jej opinii usunięcie przedmiotowych saszetek eliminuje niebezpieczeństwo związane z obuwem damskim będącym przedmiotem postępowania.

Pismem z dnia 10 listopada 2010 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o wyjaśnienie, w jaki sposób ustaliła ona, iż przekazana faktura VAT nr 049/02/2009 z dnia 16 lutego 2009 r., na której pod jedną pozycją oznaczoną nazwą „obuwie” w ilości 1 900 par, dotyczy zakupu przez stronę postępowania kilku modeli obuwia. Prezes UOKiK prosił ponadto o wskazanie nazw pozostałych modeli obuwia zakupionych na podstawie tej faktury oraz przekazanie faktur potwierdzających ich sprzedaż dystrybutorom. Organ nadzoru zwrócił się również z prośbą o oświadczenie, wskazujące na ilość egzemplarzy obuwia damskiego wprowadzonych na rynek przez stronę postępowania lub wskazanie, czy ilość ta została określona poprzez wyszczególnienie pozycji na przedłożonych przy piśmie z dnia 27 października 2010 r. fakturach sprzedaży. W tym samym piśmie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, iż ewentualne usunięcie saszetek oznaczonych napisem „Silica Gel” wkładanych do pudełek obuwia będącego przedmiotem niniejszego postępowania nie eliminuje zagrożenia stwarzanego przez ww. produkt. Organ nadzoru wskazał, iż zgodnie ze stanowiskiem Komisji Europejskiej, wyrażonym w decyzji 2009/251/WE z dnia 17 marca 2009 r. zobowiązującej państwa członkowskie do zagwarantowania, że produkty zawierające biocyd fumaran dimetyl (DMF) nie będą wprowadzane do obrotu ani udostępniane na rynku – której transpozycję na grunt prawa polskiego stanowi rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. – DMF umieszczany w małych woreczkach wewnątrz pudełek z obuwem, poprzez parowanie, w konsekwencji wpływa na konsumentów, którzy mają kontakt z tymi produktami. Substancja ta przenika do obuwia, a następnie do skóry konsumentów, powodując bolesne kontaktowe zapalenie skóry z objawami w postaci swędzenia, podrażnienia, zaczerwienienia i oparzeń; w niektórych przypadkach zanotowano poważne problemy z oddychaniem. Z uwagi na poważne

zagrożenie dla zdrowia i życia konsumentów, jakie stanowi obecność DMF, wskazane rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2009 r. – w odniesieniu do produktów zawierających ww. substancję chemiczną wprowadza zakaz wprowadzania ich na rynek lub – w przypadku produktów już wprowadzonych na rynek – nakazuje ich natychmiastowe wycofanie z rynku (§ 3 ww. rozporządzenia). Z uwagi na powyższe Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, iż przedstawione przez nią wyjaśnienia nie mogą uzasadniać umorzenia prowadzonego postępowania i zwrócił się z prośbą o przekazanie dowodów wskazujących na wycofanie wprowadzonych na rynek egzemplarzy obuwia damskiego – tj. faktur potwierdzających odbiór wszystkich posiadanych przez dystrybutorów egzemplarzy ww. produktu lub ich oświadczeń o nieposiadaniu obuwia damskiego w swojej ofercie handlowej oraz dokumentów potwierdzających zniszczenie odebranych od dystrybutorów egzemplarzy obuwia (np. w postaci protokołów likwidacji) lub, ewentualnie, świadczących o ich zwrocie do dostawcy.

W odpowiedzi na powyższe, w piśmie z dnia 25 listopada 2010 r. strona postępowania oświadczyła, iż pobrane do badań laboratoryjnych próbki pochodziły wyłącznie z saszetek oznaczonych napisem „Silica Gel”, a nie z samego obuwia damskiego. Z uwagi na powyższe strona stwierdziła, iż kontrola Inspekcji Handlowej nie wykazała zawartości DMF w samym obuwie, a zatem nie wykazała niebezpiecznych właściwości tego produktu. W opinii strony postępowania powyższa okoliczność czyni nieuprawnionym żądanie wycofania kwestionowanego obuwia z rynku i jego zniszczenie. Strona podniosła również, iż niewskazanie niebezpiecznych właściwości przedmiotowego obuwia damskiego czyni produkt ten bezpiecznym, a w związku z powyższym produktem, do którego nie ma zastosowania ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Jednocześnie, powołując się na art. 449³ § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.), strona wskazała na bezpodstawność niniejszego postępowania podnosząc, iż dystrybutor zwolniony jest od odpowiedzialności, gdy niebezpieczne właściwości produktu ujawnią się dopiero po wprowadzeniu go do obrotu, a odpowiedzialność ta ma miejsce w sytuacji niezgodności produktu z przepisami prawa o charakterze bezwzględnie wiążącym i obowiązującymi w chwili wprowadzenia produktu na rynek. Strona postępowania podniosła, iż w niniejszej sprawie kwestionowane obuwie damskie zostało wprowadzone na rynek w okresie, w którym rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2009 r. jeszcze nie obowiązywało, w związku z powyższym strona postępowania powołała się na tzw. ryzyko rozwoju, tj. sytuację, w której towar uznawany za bezpieczny w chwili jego wprowadzania na rynek wraz z rozwojem nauki i techniki okazuje się być niebezpieczny. Ponadto, strona

postępowania powołując się na przepisy kodeksu cywilnego stwierdziła, iż Prezes UOKiK w toku niniejszego postępowania nie wykazał wystąpienia szkody związanej z zawartością DMF w kwestionowanym produkcie, ani też związku przyczynowo – skutkowego, co w opinii strony postępowania jest przesłanką konieczną dla przypisania odpowiedzialności zobowiązanemu. W związku z powyższym strona wniosła o umorzenie niniejszego postępowania uznając, iż obarczanie jej odpowiedzialnością za produkt, w którym nie wykazano niebezpiecznych właściwości i który nie wyrządził nikomu szkody jest bezzasadne. Strona postępowania podniosła ponadto, iż konieczność wycofania z rynku i zniszczenia całej partii obuwia damskiego wprowadzonej przez nią do obrotu doprowadziłaby do szkody na jej mieniu. Jednocześnie strona, powołując się na przepisy ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271 z późn. zm.) stwierdziła, iż w chwili wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2009 r. produkt będący przedmiotem postępowania nie był już jej własnością, lecz znajdował się w posiadaniu innego podmiotu odpowiedzialnego. W dalszej kolejności strona postępowania wskazała, iż dokonuje zakupu różnych modeli obuwia, a ich dostawcy, dokumentując dokonane transakcje wystawiają faktury pod ogólną nazwą „obuwie” grupując je cenowo. Strona postępowania wskazała, iż na podstawie faktur zakupu sporządza kartotekę magazynową według cen zakupu nie wyszczególniając modeli produktów, a następnie, również pod taką ogólną nazwą wystawiane są przez nią faktury sprzedaży. Strona oświadczyła zatem, iż po całkowitej sprzedaży obuwia z danej kartoteki magazynowej nie jest w stanie określić dokładnej ilości sprzedanych modeli.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Z. F. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą P.H. „PRAGMATIC” w Warszawie wprowadził obuwie damskie, model: AB71-4A, marka: M. Daszyński na rynek i jest dystrybutorem w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym za dystrybutora uznaje się przedsiębiorcę uczestniczącego w dowolnym etapie procesu dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem. W toku niniejszego postępowania strona przekazała Prezesowi UOKiK fakturę VAT nr 049/02/2009 z dnia 16 lutego 2009 r. oświadczaając jednocześnie, iż zakupiła kwestionowane obuwie od polskiego przedsiębiorcy, który widnieje na niej jako sprzedawca produktu.

Ponadto, pismem z dnia 27 października 2010 r., strona postępowania przekazała Prezesowi UOKiK wzór etykiet przekazywanych dystrybutorom obuwia, celem dołączenia ich do produktów po wyjęciu ich z opakowań zbiorczych (wzór ww. etykiety strona postępowania przekazała ponadto znajdującym się w aktach niniejszej sprawy pismem z dnia 16 kwietnia 2010 r. do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wielkopolskim). Na przedmiotowej etykiecie pod określeniem dystrybutora widnieje nazwa, pod jaką przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania prowadzi działalność gospodarczą oraz adres, pod jakim działalność ta jest prowadzona.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie jest produktem bezpiecznym.

Badania laboratoryjne obuwia damskiego wykazały występowanie w badanej próbce zawyżonego poziomu DMF, co narusza wymagania określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2009 r., zgodnie z którym za produkt zawierający DMF uznaje się każdy produkt, w przypadku którego stężenie DMF przekracza 0,1 mg/kg masy produktu. Natomiast stosownie do § 3 ww. rozporządzenia, w odniesieniu do produktów zawierających DMF zakazuje się wprowadzania ich na rynek, a w przypadku produktów wprowadzonych na rynek nakazuje się ich natychmiastowe wycofanie z rynku.

W toku niniejszego postępowania przedsiębiorca będący jego stroną poddał w wątpliwość zasadność toczącego się postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa obuwia damskiego podnosząc, iż zawartość DMF przekraczająca 0,1 mg/kg masy produktu została stwierdzona w saszetkach oznaczonych napisem „Silica Gel”, które znajdowały się wewnątrz kartonowego pudełka stanowiącego opakowanie ww. obuwia; nie badano natomiast samego obuwia, a tym samym, nie stwierdzono w nim tej substancji. Prezes UOKiK nie może zgodzić się z takim stanowiskiem. Zgodnie bowiem z art. 1 lit c decyzji Komisji Europejskiej 2009/251/WE z dnia 17 marca 2009 r. zobowiązującej państwa członkowskie do zagwarantowania, że produkty zawierające DMF nie będą wprowadzane do obrotu ani udostępniane na rynku – której transpozycją na gruncie prawa polskiego jest rozporządzenie

Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2009 r. – produkt zawierający DMF oznacza każdy produkt lub każdą część produktu, w przypadku których: widnieje informacja, że obecny jest w nich DMF, na przykład na jednym lub w kilku woreczkach; albo stężenie DMF przekracza 0,1 mg/kg masy produktu lub części produktu. Zgodnie ze wskazaną wyżej definicją produktu, w okolicznościach niniejszej sprawy produktem zawierającym DMF jest obuwie damskie wraz z saszetkami oznaczonymi napisem „Silica Gel”, a nie same saszetki, jak twierdzi strona postępowania. W związku z powyższym, stwierdzona w trakcie badań laboratoryjnych produktu zawartość DMF w saszetkach oznaczonych napisem „Silica Gel” była wystarczającą przesłanką do uznania obuwia będącego przedmiotem niniejszego postępowania za produkt zawierający DMF, czyniąc dalsze badania laboratoryjne produktu zbędnymi. Stosownie natomiast do § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2009 r. w odniesieniu do produktów zawierających DMF zakazuje się wprowadzania ich na rynek, a w przypadku produktów wprowadzonych na rynek, nakazuje się ich natychmiastowe wycofanie z rynku. Należy przy tym zauważyć, iż niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i nie mają do niego zastosowania przepisy powoływanej przez stronę ustawy z dnia 2 marca 2000r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271 z późn. zm.) oraz przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.). Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów stanowi regulację o charakterze publicznoprawnym i wprowadza własne definicje pojęć, a także w sposób wyczerpujący reguluje kwestie obowiązków producentów i dystrybutorów w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Celem ww. ustawy jest ocena spełniania przez produkt ogólnych wymagań bezpieczeństwa, a także – w przypadku uznania, iż konkretny produkt nie może być uznany za bezpieczny w rozumieniu ustawy – podjęcie stosownych działań mających na celu możliwie szybkie zminimalizowanie zagrożenia, jakie stwarza on dla zdrowia i życia konsumentów.

Z uwagi na fakt, iż strona postępowania nie podjęła współpracy z organem nadzoru mającej na celu usunięcie przyczyn zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany produkt – pomimo poinformowania jej przez Prezesa UOKiK, iż deklarowane przez nią działania polegające na poinformowaniu swoich kontrahentów o konieczności usunięcia saszetek oznaczonych napisem „Silica Gel” z opakowań obuwia damskiego nie mogą być uznane za działania mające na celu usunięcie przyczyn zagrożeń stwarzanych przez ten produkt – Prezes UOKiK był zobligowany podjąć środki przewidziane w art. 24 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Mając na uwadze fakt, iż przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania jest dystrybutorem obuwia damskiego, organ nadzoru nie nałożył na niego obowiązku natychmiastowego wycofania produktu z rynku, który, stosownie do art. 24 ust 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, polega na odebraniu przez producenta wszystkich egzemplarzy produktu od dystrybutorów oraz zakazaniu prezentowania i oferowania przez dystrybutorów takiego produktu konsumentom. Ponadto, organ nadzoru nie nakazał stronie postępowania wycofania produktu od konsumentów i jego zniszczenia. Jednocześnie, biorąc pod uwagę znaczny upływ czasu, jaki upłynął od zakupu przez stronę produktu będącego przedmiotem postępowania (16 lutego 2009 r.), Prezes UOKiK uznał za wiarygodne oświadczenie strony postępowania o nieposiadaniu przez nią obuwia będącego przedmiotem postępowania i nie nałożył na nią obowiązków odnoszących się do egzemplarzy produktów, które nie zostały przez nią wprowadzone na rynek.

Jednakże ze względu na zagrożenie stwarzane przez obuwie damskie będące przedmiotem postępowania, Prezes UOKiK uznał, iż niezbędne jest ostrzeżenie konsumentów o zagrożeniach stwarzanych przez ten produkt w trzech dziennikach (gazetach) o zasięgu ogólnopolskim. Kopie ogłoszeń należy przekazać Prezesowi UOKiK.

Na powyższe stanowisko organu nadzoru wpływ miał także fakt, iż w toku niniejszego postępowania jego strona nie potrafiła określić liczby kwestionowanego obuwia damskiego, która faktycznie została przez nią zakupiona, a także, w sposób nie budzący wątpliwości wskazać, jaka liczba tych produktów została przez nią wprowadzona na rynek, co stanowi naruszenie art. 11 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym dystrybutor w zakresie prowadzonej działalności jest zobowiązany uczestniczyć w monitorowaniu bezpieczeństwa produktów wprowadzanych na rynek. W związku z powyższym Prezes UOKiK uznał, iż ostrzeżenie konsumentów o zagrożeniach stwarzanych przez obuwie damskie jest jedynym środkiem faktycznego dotarcia do odbiorców tych produktów.

Zastosowany przez Prezesa UOKiK środek określony w art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. c ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów jest adekwatny do zagrożenia stwarzanego przez obuwie damskie będące przedmiotem postępowania.

Zgodnie z art. 24 ust. 11 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku stwierdzenia, że produkt stwarza poważne zagrożenie, organ nadzoru nadaje decyzjom, o których mowa w art. 24 ust. 1, 2 i 4 rygor natychmiastowej wykonalności. Mając na uwadze zagrożenie, jakie może stwarzać DMF umieszczany w małych woreczkach wewnątrz pudełek

z obuwiem, który poprzez parowanie przenika do obuwia, a następnie do skóry konsumentów, powodując bolesne kontaktowe zapalenie skóry z objawami w postaci swędzenia, podrażnienia, zaczerwienienia i oparzeń, a w niektórych przypadkach problemy z oddychaniem, Prezes UOKiK uznał, iż obuwiu damskie będące przedmiotem postępowania stwarza poważne zagrożenie dla zdrowia konsumentów w rozumieniu art. 5 ust. 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i nadał niniejszej decyzji w zakresie określonym w jej pkt I rygor natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 25a ust. 1 i ust. 6 oraz art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku wydania przez Prezesa UOKiK decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 1, 2, 4 lub ust. 14 pkt 2 powyższej ustawy, opłaty związane z badaniami i opiniami biegłych ponosi strona postępowania. Organ nadzoru rozstrzyga o obowiązku uiszczenia poniesionych przez siebie kosztów w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W związku z powyższym Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę Z. F. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.H. „PRAGMATIC” w Warszawie obowiązek uiszczenia kwoty 340,20 zł (słownie: trzysta czterdzieści złotych i dwadzieścia groszy), która stanowi równowartość poniesionych przez UOKiK kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej UOKiK z siedzibą w Łodzi. Wysokość tej należności pieniężnej (opłaty) została ustalona na podstawie kosztorysu sporządzonego przez powyższe laboratorium (nr 3/2010 z dnia 18 marca 2010 r.).

Na podstawie art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja Podatkowa (Dz. U. z 2005 r., Nr 8, poz. 60 z późn. zm.) oraz art. 130 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) przedsiębiorca Z. F. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą P.H. „PRAGMATIC” w Warszawie obowiązany jest uiścić ww. kwotę na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, a w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – 14 dni od dnia doręczenia decyzji utrzymującej w mocy zaskarżoną decyzję.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja, zgodnie z art. 25 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stanowi podstawę wpisu do prowadzonego przez Prezesa UOKiK rejestru produktów niebezpiecznych. Zgodnie z § 4 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestru produktów niebezpiecznych (Dz. U. z 2004 r., Nr 87, poz. 814), w przypadku decyzji, której nadano rygor natychmiastowej wykonalności, Prezes UOKiK dokonuje wpisu do rejestru z urzędu po otrzymaniu potwierdzenia doręczenia stronie tej decyzji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów od niniejszej decyzji stronom nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Małgorzata Kozak
Wiceprezes